

Det nye afsnit foreslås placeret mellem afsnittet om rettergangsmåden (i civile retssager) og afsnittet om tvangsfuldbyrdelse, da betalingspåkravet som retsinstitut har berøringsflader både til civile retssager og til tvangsfuldbyrdelse.

De foreslåede regler om betalingspåkrav finder anvendelse i alle sager, der hører under de almindelige domstole, jf. retsplejelovens § 1, eller under boligret, jf. henvisningen til retsplejelovens regler i lejelovens § 112.

Der skal være tale om et forfaldent pengekrav. Det er uden betydning, hvad grundlaget for kravet er, eksempelvis en kontrakt, en skadegørende handling eller en offentligretlig forpligtelse. Kravet skal imidlertid være forfaldent og må ikke være betinget af en modydelse.

Kravet må højst være på 50.000 kr. Heri medregnes ikke renter, (udenretslige) inkassoomkostninger eller sagsomkostninger.

Der har i forbindelse med høringen over betænkningen været peget på, at grænsen på 50.000 kr. burde være højere eller eventuelt helt fjernes, da der – som også påpeget af Retsplejerådet – ikke er retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at lade den forenklede inkassoproces omfatte pengekrav på over 50.000 kr.

Justitsministeriet finder imidlertid, at det vil være mest hensigtsmæssigt som foreslået af Retsplejerådet foreløbig at begrænse den forenklede inkassoproces til pengekrav på højst 50.000 kr. Der er tale om en ny procesform, og der bør efter Justitsministeriets opfattelse indhøstes praktiske erfaringer hermed, før beløbsgrænsen eventuelt sættes op eller ophæves.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til retsplejelovens § 477 a), og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 413-414.

3.3. Indlevering af betalingspåkrav til fogedretten

Betalingspåkravet skal indleveres til fogedretten (og ikke civilretten).

Retsplejerådets forslag indebærer, at betalingspåkravet skal indleveres af fordringshaveren selv eller af en person, der efter reglerne i retsplejelovens § 260 er berettiget til at repræsentere andre i forhold til retten (i praksis navnlig advokater).

Der har i forbindelse med høringen over betænkningen været peget på, at også autoriserede inkassovirksomheder bør have adgang til at indlevere betalingspåkrav til fogedretten på fordringshaverens vegne, og at autoriserede inkassovirksomheder endvidere bør have adgang til på fordringshaverens vegne at give

møde for fogedretten under udlægsforretninger, hvis der ikke skal ske forhandling om en tvist.

Eventuel indførelse af regler, der giver autoriserede inkassovirksomheder adgang til på fordringshaverens vegne at indlevere betalingspåkrav og give møde for fogedretten under udlægsforretninger, hvis der ikke skal ske forhandling om en tvist, rejser efter Justitsministeriets opfattelse mere principielle spørgsmål om, hvem der bør kunne repræsentere andre i forhold til domstolene i disse sager.

Spørgsmålet om på dette område eventuelt at fravige retsplejelovens almindelige regler om, hvem der kan give møde for andre ved domstolene, har ikke været overvejet i betænkningen og har dermed heller ikke været omfattet af høringen over betænkningen.

Lovforslaget er på denne baggrund udformet i overensstemmelse med Retsplejerådets forslag, således at der foreløbig ikke ændres ved de gældende regler i retsplejeloven om, hvem der har adgang til at repræsentere andre i forhold til domstolene. Dette indebærer som nævnt, at betalingspåkravet skal indleveres af fordringshaveren selv eller af en person, der efter reglerne i retsplejelovens § 260 er berettiget til at repræsentere andre i forhold til retten (i praksis navnlig advokater).

Justitsministeriet har samtidig iværksat en særskilt høring af domstolene mv., herunder Dommerforeningen og Forbrugerrådet, vedrørende spørgsmålet om at give autoriserede inkassovirksomheder adgang til på fordringshaverens vegne at indlevere betalingspåkrav og give møde for fogedretten under udlægsforretninger, hvis der ikke skal ske forhandling om en tvist.

Justitsministeriet vil senere på baggrund af hørings svarene over betænkningen og høringssvarene fra den særskilte høring af domstolene mv. tage stilling til spørgsmålet om at indføre møderet for autoriserede inkassovirksomheder i sager om betalingspåkrav og under udlægsforretninger, hvis der ikke skal ske forhandling om en tvist.

I øvrigt bemærkes, at der efter lovforslaget ikke er noget til hinder for, at f.eks. en autoriseret inkassovirksomhed yder praktisk bistand til udformningen af betalingspåkrav, når blot betalingspåkravet underskrives af fordringshaveren selv. Sager om betalingspåkrav behandles på skriftligt grundlag og vil i langt de fleste tilfælde kunne færdigbehandles alene på grundlag af betalingspåkravet og uden afholdelse af retsmøde.

Indleveringen af betalingspåkrav til fogedretten er et retsligt skridt, der afbryder forældelse.

I de tilfælde, hvor fordringshaveren alene anmoder om at få etableret et tvangsfuldbyrdesgrundlag,